

[Buhl.]

ling kom vi ind paa en indgaaende Drøftelse af de Hovedpunkter, der her er Tale om, og dette kan kun glæde os og kun være nyttigt, idet den Omstændighed, at vi allerede har gennemgaaet disse Punkter, naturligvis maa gøre det saa meget lettere i denne Samling at komme igennem med Lovforslaget, saaledes som det her foreligger.

Vi er naturligvis fra vor Side i det hele glade for, at vi har udfoldet disse ihærdige Anstrengelser for at forhindre den ærede Ordfører for Venstre i at gennemføre de — det har han jo selv erkendt — morderiske Planer, som han har gaaet med angaaende dette Lovforslag. Vi er saa meget gladede for det, som Forslaget nu møder frem, efter paa ny at være gennemarbejdet baade i Ministeriet og i det andet høje Ting, med en saa betydelig Tilslutning, at vi har Grund til at tro paa, at det skal lykkes at gennemføre det i denne Samling. Selv det ærede Medlem er jo trods det, at der nu kun er gaaet et Aar til ud over de to, blevet forhandlingsvenlig, og det er naturligvis et Fremskridt. Det er i alt Fald et Fremskridt for det ærede Medlem personlig; om det ogsaa vil være et Fremskridt med Hensyn til Mulighederne for at fremme Sagen i denne Samling, skal jeg lade staa hen i Øjeblikket; det vil jo de kommende Forhandlinger vise.

Den højtærede Justitsminister har meget udførligt gennemgaaet hele Lovforslaget, og jeg skal ikke komme nærmere ind hverken paa de store Hovedspørgsmaal, der foreligger, eller paa Enkelthederne. Jeg kan om Forslaget som Helhed sige, at vi fra vor Side vil yde al den Assistance, som vi er i Stand til at yde, til hurtig Fremme af Forslaget i dette høje Ting. Vi mener, at der gennem det paa mange og afgørende Punkter inden for Retsplejen opnaas Forbedringer af et saadant Omfang, at det er i allerhøjeste Grad ønskeligt, at denne Sag nu bringes til Afslutning.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting.

Godskesen: Mine Venner og jeg kan i stort Omfang slutte os til det foreliggende Lovforslag. Dette gælder gennemgaaende de Bestemmelser, hvorom der har været Enighed i Folketingsudvalget. Det gælder

særlig Forslaget om Begrænsning i Offentligheden. Jeg har ved tidligere Lejligheder fra denne Plads gjort gældende, at Retsplejen ikke er til for Offentlighedens Skyld, men at Offentligheden er til for at skabe en god Retspleje, og hvis Offentligheden derfor føres ud i en saadan Spids, at den i Stedet for at gavne Retsplejen kommer til at skade den, er det ganske naturligt, at den bliver begrænset. Jeg mener derfor, det er rigtigt, at man nu gør dette Skridt, men jeg vilde dog finde, at det var rettest at overveje, om man ikke kunde give Bestemmelserne en saadan Form, at de bedre tilfredsstillede den hæderlige Del af Pressen, end det hidtil har været muligt.

Mine Venner og jeg kan fremdeles slutte os til en Række af Lovforslagets Bestemmelser, hvorom der ikke har kunnet samles Enstemmighed, men kun et Flertal i Folketinget. Dette gælder saaledes om Nævningernes Deltagelse i Strafudmaalingen, om Nævningetsformandens Nærværelse i Nævningernes Forsamlingsværelse og endelig om Forbudet mod, at Folk, der embedsmæssigt har med Straffesager at gøre, offentligt udtaler sig om Skyldspørgsmaalet. Vi har endvidere særdeles megen Sympati for Domsmandsinstitutionen, særlig i Forhold til Nævningeinstitutionen, et Standpunkt, som jeg har gjort gældende her i Salen ikke een, men mange Gange. Jeg er derfor glad ved, at der nu er Mulighed for at faa Domsmandsinstitutionen indført, men jeg kan ikke lægge Skjul paa, at det sikkert er rigtigt, som den ærede Ordfører for Venstre fremhævede, at det vil blive en meget kostbar Ting, og at man naturligvis ved de Overvejelser, man nu anstiller, ogsaa maa tage Hensyn til den økonomiske Side af Sagen.

Tilbage staaer saa Spørgsmaalet om Ordningen af Voteringen i Højesteret. Jeg har allerede tidligere gentagne Gange udtalt mig meget bestemt imod en offentlig og mundtlig Votering. Jeg staaer fremdeles paa samme Standpunkt, og jeg maa ogsaa være imod det, der nu foreslaas, en offentlig, skriftlig Votering, hvor de voterendes Navne offentliggøres. Jeg har, ogsaa her i Salen, udførligt begrundet, hvorfor jeg mener, at Navnene ikke bør prisgives, og jeg staaer fremdeles paa det samme Standpunkt. Derimod kunde der muligvis være Spørgs-